

Medlem Hr. Moltesen fremhævede under Debatterne om Afrustningsforslaget, at nu, efter at vi er blevet Medlem af Folkenes Forbund, er det et Solidaritetsværn og ikke et Neutralitetsværn. Ifølge Folkeforbundspagtens Artikel 16 har vi en aldeles klar, positiv militær Pligt, traktatmæssig Pligt, og det er Pligten til at sikre de straffende Forbundsmagters Hære og Flaader Passage over dansk Territorium. Det er noget ganske andet end Neutralitet, og de Opgaver, vi dér kommer til at staa overfor, kræver en Vurdering af vor Hærororganisation vidt forskellig fra, hvad det Neutralitetsprincip, vi hidtil har hyldet, kræver.

Om den nuværende Ordning af 1922 har jeg en Gang udtalt mig klart og tydeligt. Det var med et kort og enkelt Ord, og det var et uparlamentarisk Ord. Jeg ved, at efter dansk Forretningsorden er Kravene til den parlamentariske Orden betydeligt større end i det engelske Underhus. Det er ikke mange Maaneder siden, den liberale Fører Lloyd George i det engelske Underhus om Mac Donalds engelsk-russiske Traktatforslag udtalte, at det var Svindel og Humbug. Noget saadant siger jeg ikke her, det er ikke parlamentarisk, men jeg siger det ude i Landet.

N. Neergaard: Jeg skal ikke forlænge Debatten meget. Et Hovedargument, der blev anvendt imod mig baade af den højtærede Forsvarsminister og af det ærede Medlem Hr. Rode, var det, at der havde været en Valgdag, som havde fordømt Ordningen af 1922; og saa blev jeg erindret om, at jeg i sin Tid havde sagt, at Respekt for Valgdagen var det, der skulde bære et sundt, konstitutionelt Liv i Danmark som i ethvert andet Land. Det var de Valgdage, som erklærede sig imod Ministeriet Estrup og dets hele Regeringsprincip med en saadan Styrke, at Ministeriets Tilhængerflok til sidst sank ned til 8—9 Stykker i det folkevalgte Ting; alle de øvrige var imod. Derimod stiller man nu et Valg op, som gav 2 Stemmers Majoritet for to indbyrdes stærkt uenige Partier. Hvor uenige de er, har vi jo haft rigelig Lejlighed til at beskue i den Vinter, vi nu snart har bag os; de er jo uenige om snart sagt alt muligt mellem Himmel og Jord. De to Partier vandt ved deres fælles Angreb paa det siddende Ministerium et

Flerstal af 2 Stemmer, og de vandt dette Flerstal ved mange forskellige Midler. Det var jo hartad utallige Agitationsprogrammer — jeg vil nødig bruge uparlamentariske Udtryk —, næsten utallige Ting, der blev ført frem lige fra Sveskerne til Valutaen og til Tjenestemændene, og jeg ved ikke alt hvad. Nu skal hver enkelt Ting, som disse to indbyrdes uenige Partier førte frem ved det Valg, hvor de sejrede med 2 Stemmers Majoritet, hvert enkelt Punkt af det, som disse to Partier har ført frem, være Vælgernes Dom, det, der staa fast, og det, vi andre har at bøje os for. Naar saa blot de to ærede Partier havde fulgt dette Princip tidligere i deres politiske Færd, at naar der har været et Valg, og naar Vælgerne har udtalt sig, har man at bøje sig. Nej, det er saa meget langt fra, her kan man i Sandhed sige: Nye Tider, nye Tanker, for den Teori, der forkyndes her, er ganske ny, den serveres kun ved denne ene Lejlighed, efter Valgdagen 1924. Hvis der i den Tid, jeg har været Politiker, som nu desværre er uhyre mange Aar, har været et Valg, som afgjort drejede sig om et bestemt Spørgsmaal, var det Valget i 1910. Dette Valg drejede sig — der var naturligvis ogsaa andre Spørgsmaal — saa ganske overvejende om eet Spørgsmaal, nemlig om Forsvarsordningen af 1909 skulde staa eller falde. Det var ganske afgjort det, dette Valg drejede sig om, og dette Valg gav de to Partier, som holdt paa Forsvarsordningen af 1909, et ikke ubetydeligt Flerstal, væsentlig større end det, der blev præsteret ved Valget i 1924. Men hvordan optraadte saa disse to Partier overfor denne af Vælgerne godkendte Forsvarsordning? Ja, de optraadte saaledes, at i Samlingen 1911—12 stillede de to Mindretal, Radikale og Socialdemokrater, ved Finanslovsforslagets anden Behandling Forslag om at udstemme hele det ekstraordinære Budget under Krigsministeriet paa 3 896 000 Kr., alle de Anlæg, som det ved Forsvarslovene var bestemt skulde foretages, stemte de ud blankt, og Socialdemokraterne stillede endda paa Marineministeriets Budget Forslag om at udstemme alt det, der skulde gaa til Fremme af Bygningen af Torpedobaade og Undervandsbaade, som ogsaa var et Led af Ordningen af 1909, og de Radikale erklærede, at de for saa vidt ogsaa var enige deri, som de hverken vilde stemme for